

Motion till riksdagen

1988/89:A450

av Rolf Kenneryd och Ivar Franzén (båda c)
Landsbygdens utveckling

Runt om i landet har en livlig studieverksamhet på temat Landsbygdsutveckling bedrivits. Flera värdefulla tips har därvid framkommit från enskilda människor för att utveckla landsbygden. Det visar att det finns både intresse för och möjligheter till en positiv utveckling av landsbygden.

Det räcker emellertid inte *enbart* med enskilda människors insatser. Det krävs också medverkan från riksdag, regering, kommuner och samhällliga myndigheter. I många regioner måste skyndsamma åtgärder vidtas för att förhindra ytterligare utglesning av serviceunderlaget.

Även i de sydsvenska länen krävs insatser i detta avseende. Hallands län framställs ofta som ett välmående län med stadig befolkningstillväxt. Det är en riktig beskrivning för länet som helhet, men döljer stora skillnader inom länet.

Om man gör en indelning av länet i tre områden där

- Kustområdet = Kustförsamlingar + församlingar som gränsar till centralorter vid kusten;
- Inlandsområden = Församlingar där glesbygdsstöd kan utgå;
- Mellanområden = Övriga församlingar.)

kan intressanta statistiska data belysa denna skillnad. Bl.a. kan följande utläsas:

Folkmängdsutveckling (%) i olika grupper av församlingar

	1960–1969	1970–1979	1980–1988
Kustområdet	18,9	19,0	9,7
Mellanområdet	-2,2	10,0	2,7
Inlandsområdet	-7,0	-0,8	-2,6

Folkmängdens fördelning (%) på olika grupper av församlingar

	1960	1988
Kustområdet	66,8	76,1
Mellanområdet	20,7	15,9
Inlandsområdet	12,5	8,0

Vidare framgår att större delen av församlingarna i inlandsområdet har en andel invånare över 65 år som överstiger 20 %. Motsvarande andel i kustområdet understiger 15 %.

Mot. 1988/89
A450

Även i ett län som Halland med i sin helhet positiva befolkningstillväxt erfordras således betydande insatser för att uppnå balans inom länet.

Bland de åtgärder som erfordras för en positiv landsbygdsutveckling kan följande exempel nämnas.

- Skattesystemets utformning. Boende på landsbygd kan stimuleras t.ex. med bibehållna eller förbättrade reseavdrag vid resor till och från arbetet och ett skattemässigt gynnande av den som bebor villa- eller jordbruksfastighet inom områden liknande Hallands inlandsområden.
- Goda kommunikationer. I dag går en oproportionellt stor andel av såväl väganslag som järnvägsinvesteringar till expansiva områden.
- Annorlunda tillämpning av jordförvärvslagen. Förstärk sambandet mellan bo-bygga-bruka.
- Ökade länsanslag för regionala utvecklingsinsatser. Anslaget används huvudsakligen för nystart och utveckling av tillverknings- och serviceföretag på landsbygd och i landsbygdstätorter.
- Effektivare och samordnad marknadsföring av landsbygdsförsamlingarnas förutsättningar för turism.
- En effektiv kommunal skatteutjämning. Denna bör inriktas på att utjämna skillnader i skattekraft, åldersstruktur och geografiska förhållanden.

Exemplen kan ytterligare utökas. Det viktigaste är emellertid att möjligheterna till att förbättra förutsättningarna för landsbygdsutveckling beaktas vid alla samhällsliga överväganden. För att detta skall vara möjligt krävs utarbetade planer för landsbygdsutveckling. Sådana planer erfordras såväl centralt som regionalt.

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av planer för landsbygdsutveckling på såväl riks- som länsnivå.

Stockholm den 25 januari 1989

Rolf Kenneryd (c)

Ivar Franzén (c)